

[Jens Foged.]

over for forslaget, men vi må også indrømme, at arveafgift og formueskat er to ting, der ofte hænger stærkt sammen.

Ligesom finansministeren og den socialdemokratiske ordfører må jeg spørge, om det virkelig er forslagsstillernes mening, at arveafgiften på den del af arvelodden, som den først afdøde ægtefælle altså afleverer, falder helt ud af loven. Jeg finder, at der er en lille smule forskel imellem det, der står i den skriftlige fremsættelse, og det, der er skrevet om problemet i bemærkningerne til lovforslaget, men det håber jeg vi kan få klaret op.

Hvis det er sådan, at den enkelte arvelod til sin tid, når begge ægtefæller er afdøde ved døden, indgår som en almindelig beskatningsdel, så finder vi måske, at der er en nærmere parallel til de regler, som findes for alle andre, der er beskatningspligtige.

Må jeg endelig sige, at hvis en enig sidder i eget hus, så er der jo ingen arveafgifter; den enige kan sidde som altid længstlevende, og den, skal vi sige fordel, der er ved at sidde i fast ejendom for den enige, bliver derved ubeskattet indtil dødsfaldet. Derimod opstår der et problem, hvor der er tale om et ægtepar, hvor den ene dør. Der er altså en del problemer heri.

Vi er ganske enige i, at dette, at man lægger en skat på den længstlevende, som eventuelt vil indebære, at den længstlevende må påtage sig en stor gæld, så vedkommende bogstavelig talt ikke kan blive i sit hus eller sin ejendom i en sådan situation, det er urimeligt, og derfor er vi positivt indstillet over for problemstillingen og vil gerne medvirke til, at dette spørgsmål finder en hurtig løsning.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet kan også positivt medvirke til de af det konservative folkeparti foreslåede ændringer i arveafgiftsloven. Vi er af den principielle opfattelse — og det tror jeg nok ligger i de intentioner, der i sin tid lå bag indførelsen af arveafgiftsloven — at der kun skulle falde arveafgift, når et formuegode faldt i arv enten bagud eller et slægtled fremad. De intentioner, som dengang lå bag ved indførelsen af loven, finder jeg stadig væk er rigtige, og derfor finder vi det urimeligt, at en arv imellem ægtefæller

skal kunne beskattes, før begge ægtefæller er døde. Vi er indstillet på, at lovforslaget skal have en hurtig behandling, og vi er som sagt meget positivt indstillet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Allerede ved førstebehandlingen af dette lovforslag gjorde jeg opmærksom på, hvad de konservative, der er forslagsstillerne, kunne få radikale med til, og jeg skal gentage det her. Vi er parat til at ændre arveloven på det punkt, at vi giver tilladelse til, at også barnløse ægtefæller sidder i uskiftet bo.

Ømann (SF):

Det er jo altid smukt at tale om enkerne, om dem, der sidder tilbage, og der plejer i lovgivningen at være en overordentlig velvillighed over for enkerne. Nu synes jeg nok, man har kørt den sociale side af dette forslags indhold lidt voldsomt frem. Det er jo ikke en socialpolitisk foranstaltning, dette her. Den arveafgift, der kan være tale om, er for små formuer ganske ubetydelig. Dér, hvor det spiller en rolle, er, når det drejer sig om millionformuer; dér kan man da godt komme af med en klatskilling, det vil jeg da indrømme. Men at det skal være noget socialt betonet forslag, det vil jeg egentlig benægte.

Jeg vil gentage, hvad jeg sagde tidligere, da dette forslag blev fremsat: vi kan ikke medvirke.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi fremførte allerede i forrige samling, da samme forslag var til behandling, at vi var positive over for forslaget, at vi helhjertet ville støtte det. Og vi har ikke siden fået forelagt argumenter, som er tungtvejende nok til, at vi kan ændre denne opfattelse.

Vi må notere, at barnløse enker eller enke-mænd ofte kan have menneskelige problemer nok, så vi behøver ikke at give dem økonomiske problemer også. Derfor mener jeg, det må være rimeligt, at de som andre får lov til at sidde i uskiftet bo. Vi vil altså se velvilligt på forslaget, og vi vil være med til at behandle det så hurtigt som muligt.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg kan sige, at vi kan ikke medvirke til forslagets gennemførelse, men vi erkender da, at der er problemer, at det kan være urimeligt, at arveafgiften forfalder ved den